

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIË.

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter.

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

36ste JAARGANG No. 1.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria Street, Londen E.C.

JANUARI 1935.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT

DE OPENING VAN DE WERKCENTRALE TE BANDOENG.

DOOR ZIJNE EXCELLENTIE DEN GOUVERNEUR-GENERAAL.

OP 21 NOVEMBER 1934.

WOENSDAG 21 November was een belangrijke dag voor het Leger des Heils in Nederlandsch-Indië, in verband met de viering van het veertigjarig jubileum van de werkzaamheid van het Leger in deze gewesten. Het gaf zeer veel voldoening, dat een buitengewone gebeurtenis op dien dag plaats vond, nl. de officieele opening door den Landvoogd van de Werkcentrale te Bandoeng, wat door een der dagbladen genoemd werd: „De allernieuwste aanwinst der vele instellingen van het Leger”. De Werkcentrale is ondergebracht in gebouwen, vroeger geoccupeerd door de thans opgeheven school voor opleiding van Inlandsche ambtenaren op Tegallega Oost.

Op het groote erf van het gebouw waren eenige honderden stoelen geplaatst, daar de openingsplechtigheid in de buitenlucht, onder de schaduwrijke boomen van den tuin, zou plaats vinden. Verschillende soorten van vlaggen wapperden langs de oprijlaan, waar ongeveer 65 jongemannen, die reeds in de Werkcentrale zijn gehuisvest, waren opgesteld; daarnaast stonden de Officiëren van het Leger des Heils, waaronder een groot aantal verpleegsters, allen in hun keurige witte uniformen, terwijl men tegenover hen het muziekkorps van het Leger des Heils zag.

Uit het verslag, opgenomen in het A. I. D. (de Preanger Bode), nemen wij het volgende over:

„Onder de aanwezigen, die te ruim 9 uur binnenkwamen, bevonden zich onder meer de heeren L. G. C. A. van der Hoek, waarnemend Gouverneur van West-Java, de Assistenten-Resident de heeren H. J. Sonneveldt en

F. Velthuizen Weil, de Generaals-Majoor Dr. T. J. de Vrieze, L. C. A. van de Kastele en J. L. Ravenek, verschillende hoofdofficiëren, Mr. A. van Apeldoorn, president van den Krijgsraad te Tjimahi, de heeren Mr. Den Hamer, hoofd van het Kantoor van Arbeid, D. W. Sparnaay, voorzitter van het plaatselijk steuncomité voor werklozen, H. M. J. Hesterman, voorzitter van het werkomité voor crisis-werklozen, H. W. Zeiler, vertegenwoordiger van de Amsterdamsche Maatschappij voor Jongemannen, alhier, J. F. F. Götz, hoofdinspecteur der Staats-Spoorwegen, Ir. C. Hillen, hoofd van den P. T. T.-dienst, M. van Loon, onder-directeur van Verkeer- en Waterstaat, vertegenwoordigende den directeur van dit departement, de plaatselijke predikanten, vooraanstaande personen uit den handel, inlandsche ambtenaren, vrijwel alle gemeenteraadsleden, en vele anderen.

Tal van genoodigden waren van hunne dames vergezeld.

Eenige minuten vóór half 10 arriveerde Z. E. de Gouverneur-Generaal, in den auto gezeten met den Leger-Commandant en den adjudant van den Landvoogd, Kapitein H. M. van Bemelen. Onmiddellijk speelde het muziekkorps het Wilhelmus, waarna Kommandant de Groot op de stoep van het terras Z. E. verwelkomde. In de volgauto's waren gezeten: de Gouverneur van West-Java, de Plaatselijk Commandant, de Resident, de Burgemeester, de Hoofdcommissaris van Politie en de Regent.

Na een kort oogenblik in het gebouw te zijn geweest kwam het gezelschap

weer naar buiten, waarna de Gouverneur-Generaal in de eerste rij vóór het opgestelde podium plaats nam.

Kommandant de Groot verzocht alle aanwezigen, het openingslied mee te zingen, waarna Brigadier F. Palstra voorging in het gebed, hun gedenkend, die verstoken zijn van wat zooveel geluk en blijdschap in het leven brengt, en Gods zegen afsmeekend over den arbeid, welke in de gebouwen der Werkcentrale zal worden verricht.

Vervolgens sprak Kommandant de Groot zijn inleidend woord, als volgt:

Rede van den Kommandant.

Excellentie, dames en heeren!

Op dezen heuglijken dag, waarop wij herdenken, dat veertig jaar geleden, het Leger des Heils zijn arbeid hier te lande aanving, heeten wij U allen hartelijk welkom.

Wij zijn hier bijeen gekomen om er getuige van te zijn, dat Zijne Excellentie de Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië de 50ste maatschappelijke instelling van onze organisatie, de Werkcentrale, officieel opent.

Dit geeft mij aanleiding om U, in korte trekken, te schetsen, welke oorzaken ten grondslag liggen aan de totstandkoming er van.

Toen in 1930 Nederlandsch-Indië door de crisis werd overvallen, hebben wij gemeend, met onze organisatie, als Reddingsleger daadwerkelijk deel te moeten nemen aan de verzorging der slachtoffers, die bij honderden vielen. Er was geen tijd voor conferentie; er moest gehandeld worden, snèl gehandeld worden.

Tehuizen voor socialen arbeid verre-

zen in Batavia, Semarang, Soerabaja en Medan, terwijl voor bijzondere gevallen te Garoet en Oengaran dergelijke tehuizen werden opgericht.

Hierin werd de ontstellende stroom van mannen, vrouwen en gezinnen opgevangen, die door den niets en niemand ontzienden geesels, de malaise, broedeloos gemaakt werd. Wij danken God, dat zij geestelijk en stoffelijk werden bewaard voor ondergang.

Met groote dankbaarheid denken wij aan den moreelen en financieelen steun, dien wij, bij het verrichten van dezen arbeid, mochten ondervinden van de regeering, aan de medewerking van het centraal comité, van de plaatselijke comité's, ja, van de geheele Indische samenleving.

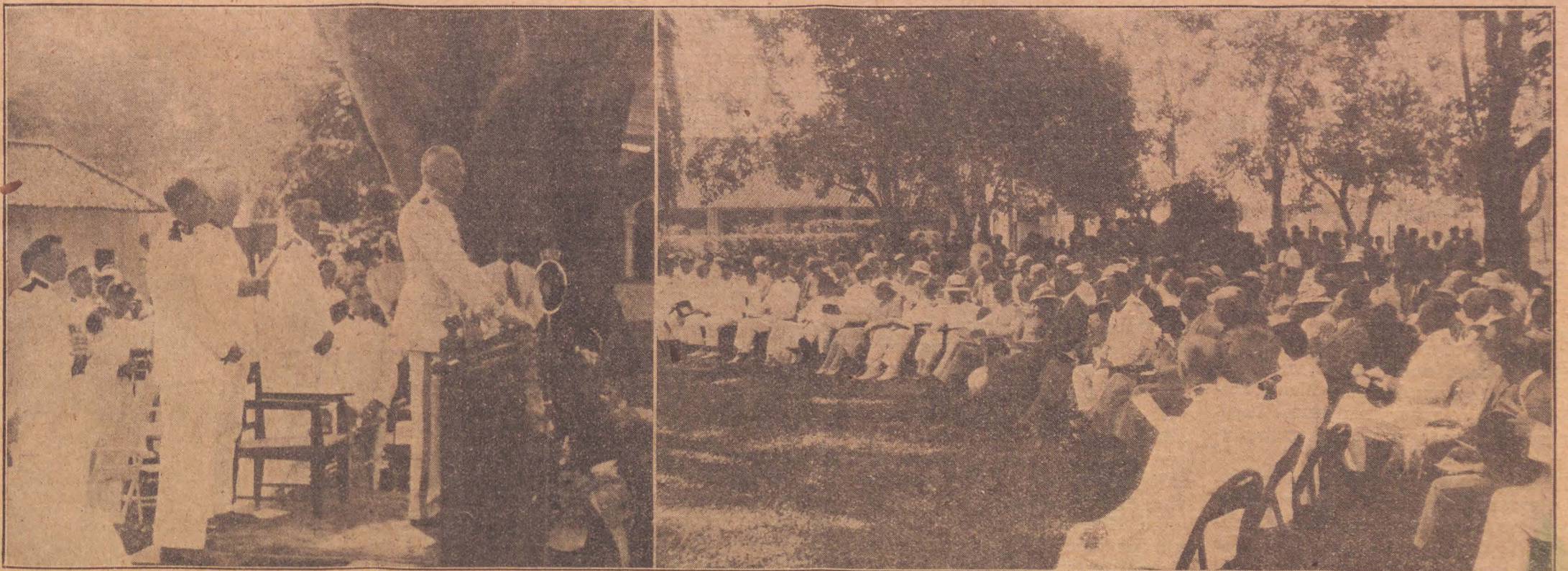
Dat in deze tehuizen een nuttig werk is geschied, wordt duidelijk aangetoond door de volgende cijfers, die betrekking hebben op het Tehuis voor socialen arbeid te Batavia.

Sinds de opening, in Maart 1932, werden in totaal 650 personen opgenomen, met bijna 57,000 verpleegdagen. Van deze 650 personen werden: 161 aan betrekkingen geholpen, 121 keerden terug naar Europa, 74 werden overgeplaatst naar andere tehuizen.

Onder deze 650 bevonden zich ook: 156 jeugdwerklozen, 18 die nog nooit gewerkt hadden, 41 volgden een werklozen-cursus, ingesteld door het Kantoor van Arbeid, 21 jeugdwerklozen werden aan een betrekking geholpen, 4 jeugdwerklozen keerden terug naar Europa, 22 werden overgeplaatst naar de Werkcentrale, 9 volgen thans nog een cursus.

En thans staan wij voor de opening van deze nieuwe inrichting!

Vervolg pag. 2.

De Gouverneur-Generaal spreekt de vergadering toe.

De bedoeling der Werkcentrale.

Reeds langen tijd gevoelden wij de noodzakelijkheid om iets te doen voor de jeugdige werklozen, en hen te bewaren voor den demoraliseerenden invloed van den lediggang. In de Werkcentrale meenen wij een oplossing gevonden te hebben. Hier zal namelijk een 120-tal jongelieden onderdak vinden. Naast gelegenheid tot het volgen van cursussen zal arbeid verschaft worden, zooals meubelmaken, schilderen, metaalbewerken, enz.

Het is niet de bedoeling, de jonge menschen lang in de inrichting te houden, integendeel, hoe eerder wij hen in betrekkingen kunnen plaatsen, hoe beter.

Wij stellen ons voor, dat de Werkcentrale een middel zal blijken, om de werkschuwen van de werkwilligen te scheiden. Het motto behoort te zijn: „Geen steun zonder bereidwilligheid tot werken.”

Op U, ingezetenen van Bandoeng, doen wij een beroep, om deze nieuwe inrichting daadwerkelijk te steunen door aan de Werkcentrale allerlei werkzaamheden op te dragen, werkzaamheden, die anders ongedaan zouden blijven. Wie heeft niet een huis dat opgeknapt, meubilair dat hersteld kan worden. Dienst-verrichting wordt ingesteld.

Geeft ons werk, van welken aard ook! Telefoon No. 411.

En nu gaan wij met deze nieuwe inrichting vol vertrouwen de toekomst tegemoet, want God in den Hemel zal het ons doen gelukken.

Wij danken de regeering voor het afstaan van de gebouwen, die geheel gerestaureerd zijn door de jongens zelf en voor de kosten van inrichting.

Vooraf danken wij den Landvoogd voor de hooge eer die hij ons bewijst door hier persoonlijk tegenwoordig te

zijn, om de Werkcentrale officieel te openen.

Wij danken het centraal comité en de plaatselijke comité's voor de medewerking die zij ons hebben toegezegd, ook in verband met deze nieuwe inrichting.

Wij danken U allen, dames en heeren, voor Uwe belangstelling in ons werk.

En thans geef ik het woord aan Zijne Excellentie den gouverneur-generaal, om de Werkcentrale te openen.

Rede van den Gouverneur-Generaal.

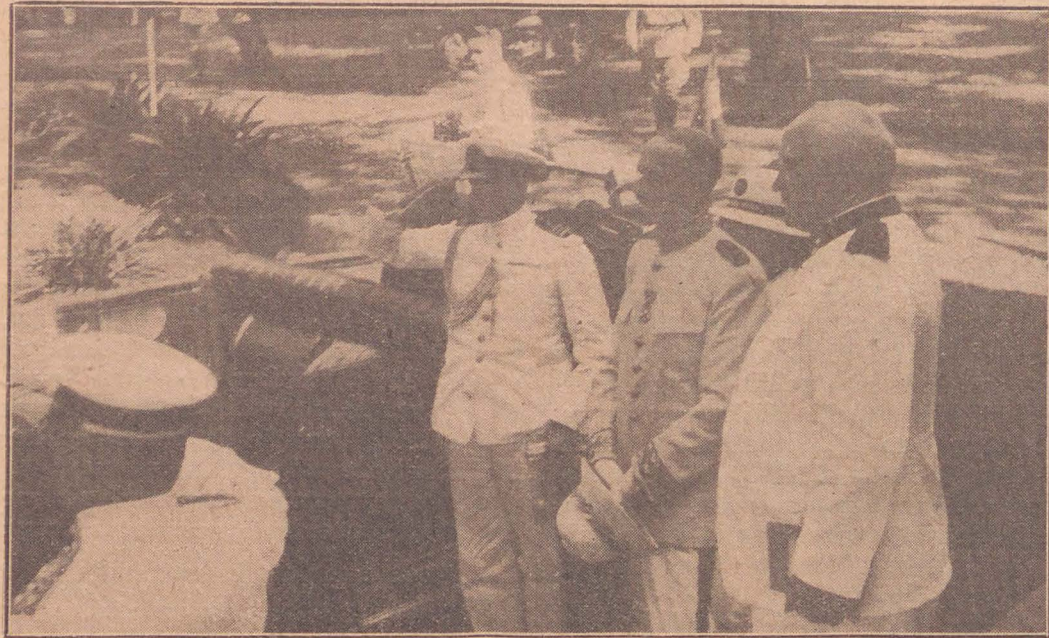
De Landvoogd verklaarde het eene groote voldoening, het aldus te hebben kunnen schikken, om op dezen dag persoonlijk aanwezig te zijn. Dit is een belangrijke dag, aldus Z. E. want

in de eerste plaats herdenken wij de 40-jarige werkzaamheid van het Leger des Heils in deze gewesten. Deze werkzaamheid is beteekenisvol en niet gering geweest.

Spreker zou daar thans niet nader op ingaan en volstaan met het uitspreken van woorden van groote waardeering aan de organisatie van het Leger des Heils. Zijne Excellentie kon niet nalaten, daaraan een apart-woord van oprechte hulde en dank te verbinden aan het adres van den tegenwoordigen leider van het Leger des Heils in Indië, Kommandant de Groot.

Hem en al de zijnen bood de Landvoogd oprechte gelukwenschen met dezen dag aan.

Nu zijn woorden hier niet noodig, want de feiten spreken voor zichzelf, en er zijn waarlijk feiten genoeg.

Tijdens het spelen van het Wilhelmus.

WAT bevat de Bijbel toch een schat van praktische levenswijsheid!

In onzen tijd worden de Christenen soms beschouwd als idealisten, die het onbereikbare najagen, als droomers. Men geeft voor, dat het Christendom den menschelijken wil verlamt en op die manier storend werkt op den ondernemingsgeest.

Zelfs Christenen handelen soms alsof het er volstrekt niet op aan komt hoe zij hun werk verrichten en laten „Gods water over Gods akker loopen”, in de veronderstelling, dat alles wel in orde komt zonder eenige inspanning of medewerking hunnerzijds.

De gaven en gelegenheden worden niet altijd op de beste wijze gebruikt. Men denkt dat alles wel terecht zal komen, zonder dat men let op de wapenen, die God zelf in onze hand plaatst, om op de meest praktische wijze gebruikt te worden.

De geschiedenis van Abigail, die op 't eerste gezicht zoo prozaisch schijnt, doet juist de noodzakelijkheid, van met gezond verstand te handelen, uitkomen.

Tot tweemaal toe lezen wij, dat zij een vrouw was: goed van verstand. Het gezond verstand is die gave, die ons onmiddellijk het goede doet kiezen, die ons leert het verstandige woord te zeggen en ons bovenal op 't rechte oogenblik leert zwijgen.

Soms wordt, ondoordacht, een oordeel uitgesproken, dat misschien kwetsend kan zijn, maar menigmaal heeft het „zachte antwoord”, de grimmigheid afgekeerd.

De man van Abigail, Nabal geheeten, die hard en boos was, had een groote onvoorzichtigheid begaan. Ten onrechte had hij David de hulp geweigerd, die deze voor zijn dienstknechten had laten vragen.

David is besloten zich over deze belediging te wreken.

Dit wordt Abigail, de vrouw van Nabal, gemeld.

VROUWEN UIT DEN BIJBEL

Een serie artikelen door

Mevrouw Lt. KOLONEL RIDSDDEL

6. ABIGAIL. 1 Sam. 25.

„Weet dan nu, zoo zegt haar de bode, en zie, wat gij doen zult; want het kwaad is ten volle over onzen heer besloten, en over zijn gansche huis”.

Beter dan iemand anders weet zij hoe noodeloos het is te beproeven, Nabal er toe te brengen, zich bij David te gaan verontschuldigen. Verstandig redeneeren zal afstuiten op zijn stijfhoofdigheid.

Geen tijd verliezend, maakt zij zich gereed om het onrecht te herstellen. Zonder verwijt, zonder drukte, zonder dat zelfs Nabal het vermoeden kan, regelt zij alles en maakt alles weer goed. Ja het ongelijk is geheel aan de zijde van haar man. Zij zal echter de gansche schuld op zich nemen.

Nabal heeft het deel geweigerd, waarop de knechten van David wettig aanspraak konden maken. Zij zal het dubbele, van wat gevraagd is, als een geschenk brengen. Zij voorkomt David, werpt zich aan zijn voeten, vraagt vergeving, en smeekt om het medelijden van hen, die door haar man zijn beleedigd. De geschiedenis meldt ons dat deze moedige en verstandige vrouw ten volle slaagde in haar zending.

Een zeer bekend spreekwoord zegt: „Help Uzelf, en de hemel zal U helpen”. Dat is nu echt gezond verstand. Abigail deed die ervaring op; zij ontving belooning voor haar moeite en offer. God heeft nimmer beloofd ons uit den hemel hulp te zenden als ons eigen verstand en werk, met Zijnen bijstand, ons uit eene moeilijkheid kunnen redden. Abigail verstaat het, dat zij voor een groot deel moet medewerken tot den voorspoed van haar huis.

Het is onze plicht ons rekenschap te geven van onzen toestand en er zooveel mogelijk partij van te trekken.

Een verstandige vrouw weet hare uitgaven naar hare inkomsten te regelen; zij doet niets buitensporigs. Zij denkt er aan dat er dagen van ziekte en werkloosheid kunnen komen en zij tracht, indien mogelijk, voor zulke tijden iets weg te leggen. Zij is tevreden met haar positie en scheidt geen moeilijkheden voor haren man; huishoudelijke moeilijkheden of onaangename dingen worden zorgvuldig door haar verborgen gehouden. Zij waakt over de eer van haar huis en naam.

De geschiedenis van Abigail leert ons, het gezond verstand dat God ons geeft te gebruiken op de rechte wijze. In de gelijkenissen van Jezus merken wij telkens op, dat Hij er Zich op beroept, terwijl ook Paulus schrijft aan de Thessalonicensen: „dat, zoo iemand niet wil werken, hij ook niet ete”. (2 Th. 3: 10). Zelfs in de oude dagen schreef Salomo, Spreuken 16: 16: „Hoe veel beter is het wijsheid te bekomen, dan uitgegraven goud! en uitnemender verstand te bekomen, dan zilver.”

Vrouwen die dit leest, laat het U ter aanmoediging zijn dat ook gij uw deel kunt doen tot bevordering der welvaart van uw huis. En waar de man van het gezin zijn taak verricht en soms, evenals Nabal, niet het makkelijkst is voor zijn medemenschen, en ook wel eens moeite veroorzaakt, gij als Abigail, als vrederechter kunt optreden en door wijs beleid en een vriendelijken geest veel moeite kunt voorkomen.

Wat den Landvoogd altijd zoo had gefrappeerd en buitengewoon sympathiek had aangedaan in den arbeid van het Heilsleger, was, dat deze arbeid zoo praktisch is! Spreker zelf was het wel eens aldus vergaan: men wordt met hulp achterna geloopt, wanneer deze hulp onnoodig is, maar als men dan eens om steun vraagt, omdat die wel noodig is, staat er niemand klaar.

En nu doet het Leger des Heils altijd, wat op de juiste plaats en in de juiste mate wordt vereischt. Daarvoor bestaat slechts één verklaring: het Leger des Heils wordt beheerscht en gedreven door de dienende Liefde.

Kommandant de Groot heeft echter begrepen, dat de werkloozentehuizen nooit het doel kunnen zijn. En toen de gedachte aan het stichten van een werkcentrale maar eenmaal vorm had aangenomen, had, zooals het nu eenmaal altijd bij het Leger des Heils gaat, de uitvoering ook direct plaats.

Een apart woord wilde Z. Exc. richten tot de jongelui, de nieuwe leden van deze gemeenschap, die zich terzijde hadden opgesteld. Z. Exc. verklaarde het hoogelijk te waardeeren, ze hier te zien. De werkloosheid is een ramp, waaraan op den duur zelfs de beste went Het is thans geen paradox meer, te spreken van het beroep van werkloze. Het strekt U tot eer, dat gij dit beroep niet wenscht!

En als er wellicht iets in deze werkcentrale is, dat U niet aanstaat bedenkt dan, dat het Leger des Heils U geven wil, wat gij in de eerste plaats noodig hebt; werk en liefdevolle zorg voor Uw belangen. Houdt die beide in eere en gij zult er wel bij varen.

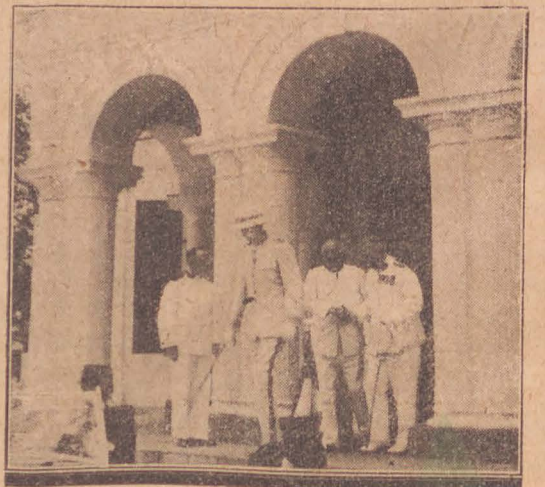
Vervolgens wekte de Landvoogd met den meesten klem een ieder op, om deze werkcentrale te steunen. Want deze steun kan niet worden gemist.

Het gaat hier om een gemeenschapswerk van het allergrootste belang, men late het Leger des Heils hier niet alleen staan. Men werke mede, om deze werkcentrale te maken tot een werkelijk strijdmiddel tegen die verschrikkelijkste kwaal van onzen tijd, de werkloosheid.

Moge, aldus besloot de Landvoogd zijn markante rede, met Uw aller hulp onder de liefdevolle en bekwame leiding van het Heilsleger en met Gods onmisbaren zegen, deze werkcentrale een weldaad vormen voor velen.

Kommandant de Groot ging vervolgens voor in het slotgebed, Gods hulp afsmeekend om Nederlandsch-Indië door deze moeilijke tijden heen te helpen, tot de zon weer doorbreekt in het schoone Insulinde.

De plechtigheid, waaraan een bijzonder cachet werd verleend door de aanwezigheid van een groep Toradja-Heilsofficieren, die in hun schilderachtige nationale kleederdracht zeer opvielen, was hiermede ten einde. Voorgegaan door den Landvoogd, maakten de aanwezigen gebruik van de gelegenheid tot bezichtiging der gebouwen, welker eenvoud prettig aanded.

Het vertrek van den Landvoogd.

II. HET LICHT DER WERELD.

DOOR GENERAAL EVANGELINE BOOTH.

GAARNE zou ik u willen aantonen, welk een verbazende snelheid het licht heeft.

Licht is snelheid.

Wanneer eenmaal de geschiedenis van onzen tijd zal worden opgeteekend, dan zal, onder hetgeen daarin tot stand kwam, allereerst de vooruitgang vermeld worden met betrekking tot het vergemakkelijken der reisgelegenheden. Dit is de eeuw van het „opvoeren der snelheid”. De menschen jagen langs de wereld, dalen neer tot in de ingewanden der aarde en vliegen boven onze hoofden met een spoed, welke door onze voorouders als iets bovennatuurlijks zou worden beschouwd. Maar gij kunt de vlugheid van welke manier van reizen ook, die bij de menschen bekend is, niet vergelijken met den verbijsterenden gang van het licht.

De wereld, waarin wij leven, heeft een omtrek van 25 000 mijlen. Hoe lang denkt gij, dat het licht noodig heeft deze ontzaglijke reis te maken? Zou het een dag noodig hebben? Minder. Een uur? Minder. Een minuut? Nog minder. Het feit is, dat het licht niet minder dan zeven maal per seconde rond onzen grooten aardbol flitst.

Het geluid is een snel reiziger — veel sneller dan de een of andere substantie, maar de snelheid van het geluid is niet te vergelijken met die van het licht. Wanneer op zekeren afstand een geweer wordt afgeschoten, ziet ge het vuur, voordat gij den knal hoort. In een onweersbui ziet ge het licht, voordat gij den donder hoort. Deze tuschenruimte toont aan, hoeveel méér tijd het geluid noodig heeft om tot het oor te komen, dan het licht noodig heeft om het oog te bereiken.

Weer is het een geleerde, die ons

een duidelijk denkbeeld geeft aangaande dit verschijnsel. Hij vertelt ons, dat het licht den afstand van de zon naar de aarde in 8 minuten aflegt, maar dat, indien een man, op de zon staande, hard genoeg op een trompet zou kunnen blazen om op aarde gehoord te worden, het geluid ons niet, dan eerst na 14 jaren, bereiken zou!

Toen God dus zeide: „Daar zij

Generaal E. Booth.

licht!” — was er licht, in een oogenblik tijds.

Zoo leer ik uit deze gelijkenis, dat

Christus snel tot ons komt.

Wat hebben wij in deze wereld niet vaak te wachten! Zoovele aardse zegeningen verliezen haar aantrekkelijkheid, doordat ze zoo lang uitblijven. Soms heeft de schat, waarnaar ons verlangen uitging, zijn waarde verloren

of is verouderd, vóór hij ons eigendom werd; of onze harten zijn te ziek door steeds weer uitgestelde verwachtingen om 'ze te waardeeren, wanneer ze ten slotte voor onze deur stilhouden. Zoo is het ook met onze droefheid. Hoe dikwijls hebben we niet het zwaarste deel van den slag alleen moeten dragen! Man, moeder of vriend konden niet eerder bij ons zijn of zelfs afweten van ons verlies, alvorens onze geliefde begraven was, maar, den Hemel zij dank, Jezus laat niet op zich wachten! Wanneer de slag ons treft, wanneer de stormwind loeit, wanneer golven van smart over ons komen, dan is Jezus daar — nabij. Niet in de buurt, maar dicht aan onze zij, want vóórdat wij vragen, zal Hij antwoorden; vóórdat wij zoeken, zullen wij door Hem gevonden worden.

Terwijl ik over dit groote en waardevolle feit schrijf, bid ik: „O, God, help mij, dit steeds meer en meer te bedenken!” De Goddelijke natuur is zóó grootsch en zóó verheven en de menschelijke zóó klein en gebrekkig, dat wij geneigd zijn te denken, dat zij geen enkel punt van aanraking hebben. Al had ik nog zooveel zorgen, ze zouden toch niet bekend worden in het Witte Huis en er zijn massa's menschen in Groot-Brittannië, van wier nooden Koning George nimmer hoort, maar daar staat één Troon tegenover, Die zich bezig houdt met onze meest onbetekenende verdrietelijkheden.

Wat óns treft, treft óók Christus. O, gij, die in leed gedompeld zijt hetzij door een pas geopende groeve, hetzij door een onrechtvaardige behandeling, waarbij niemand voor u opkomt, hetzij door tegenslagen in zaken, waardoor de strijd om het bestaan u zoo zwaar is geworden, of doordat ge, als een vogel, waarop jacht gemaakt wordt, opengerepen zijt en gewond en ziek en ver-

schrikt door de pijlen van verzoeking — laat mij u vertellen, dat Christus dicht bij u is!

Hij weet alles.

Indien gij Hem om hulp vraagt, behoeft gij niet op antwoord te wachten, alvorens zekerheid te hebben van de ontvangst, zooals het geval zou zijn, indien ge een brief naar een vriend in Londen zond. Christus weet te goed hoe dringend onze nooden zijn om Zichzelf op een afstand van ons te plaatsen. Hij weet, dat de levenszee maar niet een gewoon meer is, maar een groote oceaan met golven van leed en dat wij Hem noodig hebben, zooals de discipelen in het schip. Hij weet, dat het leven geen slapen in een soldatentent is met de geweren aan rotten gezet — het is een bajonetaanval en wij wenschen Hem dicht nabij om de slag te pareeren met het Wapen der Behoudenis.

O, ja, Hij weet maar al te goed, wat het is den berg te beklimmen, om ons niet te helpen bij de bestijging; te goed, wat het is een kruis te dragen, om ons niet het onze te helpen torsen; te goed, wat het is: vervolgd, uitgescholden en verongelukkig te worden, om niet haastig, degenen, die bedrogen zijn, te hulp te snellen; te goed, wat het beteekent: ziek te zijn, om niet te verwijlen aan de sponde der lijdenden; ja, en Hij weet ook veel te goed, wat het wil zeggen: te sterven, om ons ooit in die laatste uren alleen te laten!

Gezegende Jezus! Gij weet alles. Ziende op Uw doorstoken zijde en Uw doorboorde handen en voeten en Uw gewond voorhoofd, zijn wij er zeker van, dat Gij alles weet.

O, wanneer zij, aan wier boezem wij eenmaal ons verdriet uitsnikten, van ons weggerukt zijn, dan is die Hand, welke alle tranen van onze oogen afwischte, nabij om onze zielepijn te stillen en wanneer alle licht verdwijnt en de wereld duister om ons wordt, dan zijt Gij daar en brengt licht als onze levenszon ter kimme neigt!

(Wordt vervolgd).

KOMMANDANT EN MEVROUW DE GROOT LEIDEN JUBILEUMSAMENKOMSTEN TE SEMARANG.

Boegangan.

„Er is vreugde, hemelvreugde hier op aard”, zingen wij dikwijls. Is dit nu maar alleen voor degenen, die alles bezitten op deze wereld, wat hun hart begeert? Neen, dank God, die vreugde kan ook gesmaakt worden door hen die arm naar de wereld zijn, maar die zoeken naar schatten die niet vergaan. Dat hebben wij weer ondervonden in de mooie samenkomst die op 30 November gehouden werd in de Inrichting voor zieke en behoeftige Inlanders te Boegangan, Semarang.

Reeds vroeg was er een gezellige drukte vóór en rondom de eenvoudige doch nette Legerzaal, die voor deze gelegenheid aardig versierd was. Het was een waar feest voor Officiëren, employé's en verpleegden. Een aantal Officiëren van verschillende plaatsen en de makkers van den buitenpost Sajangan waren mede tegenwoordig.

Toen Kommandant en Mevrouw de Groot onder hartelijk handgeklap plaats op het platform namen, was de zaal stampvol. De kleine fluitmuzikantjes in hun roode uniform trokken zeer de aandacht en wat deden zij hun best om het eerste lied, dat de Kommandant uitgaf, te begeleiden.

Na gebed en een tweede lied, sprak de Kommandant de aanwezigen hartelijk toe. Zijn woorden werden begrepen door groot en klein en er sprak verlangen uit de opgeheven gezichten, een verlangen naar de rijkdommen Gods, die hun zoo heerlijk werden vóórgeschilderd.

Van die rijkdommen sprak ook Mevrouw de Groot op de haar eigen dui-

delijke en innemende wijze. Zij werd vlot vertaald door Majoor Hiorth.

Lt. Kolonel Brouwer sprak, nadat hij zeer hartelijk begroet was, van den eersten tijd van onzen arbeid in deze gewesten en van de blijdschap Gods. Zijn vurig pleidooi, om zich toch over te geven aan den Heer, maakte diepen indruk op de aanwezigen.

Daarop kwam de uitnodiging, door den Kommandant op teere, uitnemende wijze geleid. „Ik zie een poort wijd openstaan”, werd gezongen. Eerst kwam een heel gezin, daarna een oude man naar voren en allen mochten ondervinden dat Jezus reddend kan. Een militair knielde neer en bracht, bitter

schreiend, zijn zonden tot den Heer. Drie van zijn kinderen volgden hen. Toen een dezer kleinen gevraagd werd, waarom hij neerknielde, antwoordde hij: „Die groote mijnheer zegt dat de poort wijd open staat; wij (doelende op vader en broertjes) willen ook binnen gaan, naar den hemel”. Hoe lief had dit jonge kind, dat de Heer hem toch zijn zonden zou vergeven en hem brengen naar het land van de reinen van harte.

Toen deze buitengewoon gezegende samenkomst met dankgebed gesloten werd, waren er 32 zielen neergeknield om den Heer voor het eerst of bij vernieuwing te zoeken.

De Kommandant, was 's avonds in het Ooglijdershospitaal, waar de zaal een echt feestelijk aanzien bood. De heldere, witte muren en de sierlijke

groene guirlandes maakten een mooi effect, eenvoudig en smaakvol.

Met den Kommandant en Mevrouw de Groot waren Lt. Kolonel Brouwer, de Staf van het Ooglijdershospitaal en enkele bezoekende Officiëren megekomen.

Het deed ons goed de gloedvolle getuigenissen te hooren van Kommandeure Liem en Majoor Saridjem, twee van de eerste Inheemsche Officiëren. Zij brachten dank aan God en aan de Officiëren van het Leger die haar het Licht van het Evangelie hadden gebracht. Het was vooral treffend dat de pionier, Lt. Kolonel Brouwer, dezen avond bij ons was en toen de Kommandant hem het woord gaf, sprak hij uit de volheid van zijn hart over Gods liefde en genade.

De Kommandant behandelde een Bijbelgedeelte en ofschoon niemand in 't openbaar tot God kwam, gelooven wij dat het woord Gods, ook gebracht door lied en getuigenis, niet ledig zal terugkeeren maar dat het zaad zal ontkiemen en vrucht voortbrengen.

Een bijzondere gebeurtenis in deze samenkomst was het uitreiken aan Sergt. Kamsidin van een insigne voor 25 jaren trouwen dienst.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

KOMMANDANT en MEVROUW DE GROOT
13 Januari Poeloe si Tjanang v.m.

Medan n.m.

14 Januari Lezing Langsa.

16-18 Januari Koetaradja.

23 Januari Bandoeng I.

Officiëren-verpleegsters van het Leger des Heils bij de opening van de Werkcentrale.

BANDOENG.

Weken tevoren was het Jubileum het onderwerp van menig gesprek zoowel in het centrum als in alle plaatsen waar samenkomsten gehouden zouden worden; waar dan ook Officiëren en makkers bij elkaar waren, allen verheugden zich op het vooruitzicht dit feest te mogen meevieren.

18 November.

Een heerlijke Zondagmorgen! Wij maakten ons op om naar Gods Huis te gaan en lang voor den aankondigden tijd voor den aanvang der heiligingssamenkomst zagen wij tientallen Heilsofficiëren, makkers en vrienden van het Leger aankomen, totdat de zaal

van het Evangelie werd met milde hand uitgestrooid.

De getuigenissamenkomst stond onder leiding van Brigadier Palstra. Hoe bleek nu het Internationalisme van het Leger des Heils. Adjudante Lehmann, een Zwitsersche, gaf een bezielend getuigenis; daarna spraken Majoor Meijer, een Hollander, Brigadier Woodward, een Engelschman, Kommandeure Liem Giok Nio, (R.) Chineesche, Kapitein Wattimena, een Ambonees en Kapitein Palasangoe, een Toradja uit Midden-Celebes. Allen getuigden van denzelfden Heiland, Die zondaren vrij maakt.

Er werd intens geluisterd en hier en daar zag men hoe zeer de Evangelieboodschap de toehoorders aantrok.

1894

En toch, hoe eenvoudig was zijn ernstig woord. „Niets van mijzelf, maar 't al van U", was de grondtoon.

Al te spoedig was deze mooie avond voorbij en het was reeds laat, toen de samenkomst met dankgebed door Mevrouw de Groot gesloten werd.

Nog zij gemeld, dat onze Chef-Secretaris, Lt. Kolonel Ridsdel, een gezegende meeting leidde in Bandoeng 2.

GROOTSCHE JUBILEUM

ONDER LEIDING VAN DE

KOMMANDANT EN

Warme belangstelling

Terugblikkende op den veertigjarigen verband daarmede, gehouden Jubileumheid uit te roepen: „Loof den Heer in de weldaden". Psalm 103: 2.

Onze beminde leider, Kommandant, grootsch mogelijk te vieren, hetgeen gezegd worden: „En in alle werke, die u in ons harte, en had voorspoed". (naar

EEN NIEUWJAARSBOODSCHAP

Waarde Makkers en Vrienden,

Met het jaar 1934 wordt een flinke arbeid in Nederlandsch-Indië afgelegd, waarvan vele vruchten

Wij hebben God geprezen en moreelen en financieelen steun, die Indische samenleving hebben moge. Vol goeden moed voorwaarts

In het Jubileumnummer van de waardeering van vele vooraanstaande

Alle richtingen waren vertegenwoordigd, schreef de Heer H. C. van word van waardeering, de Zending Heer C. C. van Helsdingen en de wenschen uit voor onzen arbeid in

Nu is het aan ons, officieren met de hulp van God, in 1935 groter eenvoud en stilte onzen plicht te zijn.

Er komen stemmen tot ons: „

De tweede groep nieuwe Kerstdagen verwacht; de derde groep zijn ons arbeidsveld te verruimen.

Aan het begin van een nieuw U tot stand bracht in het verleden, om in het komende jaar nog nuttig Koninkrijk Gods, en tot heil van geestelijke en stoffelijke hulp.

Deuren openen zich aan alle verwacht dat wij onzen plicht zullen benutten.

Vertrouwend op God, zullen Leger, voorwaarts rukken.

Weest ervan verzekerd dat ik aan Uw zijde sta; bij het optrekken gelederen. God geve ons Zijn leid

Z. E. Dr. H. Colijn.

Hoewel niet in de gelegenheid een bijdrage te leveren voor het Jubileumnummer van de Strijdkreet, heeft Z. E. Dr. H. Colijn te kennen gegeven dat onze arbeid steeds zijn warme belangstelling heeft, hetgeen tot uiting kwam bij het onderhoud met den Kommandant, toen deze bij zijn jongste bezoek aan Nederland door Zijne Excellentie in audiëntie werd ontvangen.

Boodschap van Z. E. Prof. Dr. J. R. Slotemaker de Bruïne.

Meer dan ooit heeft de wereld behoefte aan werk, dat geestelijk wortelt in de diepte en sociaal zich uitbreidt naar allen kant. Noch het een noch het ander op zichzelf en zonder contact met dit tweede kan voldoen; vroeger niet, thans nog veel minder.

Z. E. Prof. Dr. J. R. Slotemaker de Bruïne.

vol was.

De samenkomst kenmerkte zich door een mooien teeren geest. Reeds vóór het begin speelde het Congres-muziekkorps, dat goede diensten bewees gedurende deze dagen, eenige mooie liederen. Toen de Kommandant het platform betrad, vergezeld van Mevrouw de Groot, den Chef-Secretaris en Mevrouw Ridsdel en andere Staf-Officiëren gaf een hartelijk handgeklap te kennen hoe blij men was, hem weer in 't midden te hebben. Onder de talrijke aanwezigen bevonden zich de pionier van ons werk in Nederlandsch-Indië, Lt. Kolonel Brouwer, alsook Lt. Kolonel Dr. Wille, die eveneens jaren lang arbeidde, vol toewijding en zelfverloochening.

„O, zee van Gods liefde, zoo peilloos en wijd" het eerste lied, dat door den Kommandant werd uitgegeven, bracht al dadelijk een gebedsstemming. Mevrouw Lt. Kolonel Ridsdel smeekte des Heeren zegen af. Na een tweede lied, uitgegeven door den Chef-Secretaris, sprak de Kommandant in zijn inleidend woord over de groote dingen, die God gedaan heeft, gedurende den veertigjarigen arbeid hier te lande.

Het Officiëren-zangkoor deed zich daarna hooren. Er werd mooi en gevoelvol gezongen onder leiding van Kapitein Palstra. Ook het voor deze gelegenheid gevormde mannenkoor zong een mooi lied.

„De leidingen Gods met Zijn volk Israëel gedurende 40 jaren", was het onderwerp van de prediking van onzen Kommandant. Moeite en strijd, zwakheid en overwinning werden naar voren gebracht; in alles werd de noodzakelijkheid gevoeld van volkomen gehoorzaamheid aan God, als voorwaarde tot welslagen en geluk. Met groote dankbaarheid gewaagde de Kommandant van de toewijding van de pioniers, en hoe door hun gehoorzaamheid aan God, na veertig jaren, de heerlijke uitkomsten gezien worden.

De Chef-Secretaris had de leiding der openluchtsamenkomst. Het muziekkorps was ook hier een groote attractie, een schare menschen, blank en bruin, luisterde met aandacht naar de heilssoldaten. Er werd opgewekt gezongen en vurig gebeden en het zaad

Ofschoon niemand den moed had, om in het openbaar zijn of haar zonden te belijden, zal deze samenkomst zeker vruchten voor de eeuwigheid afwerpen.

De avondsamenkomst.

Het was een jubelavond, een echt heilige feestavond. De samenkomst werd weer in ons eigen zaaltje gehouden en iedere stoel was bezet. Zoowel de bejaarde strijders (waaronder onze makkers Majoor en Mevrouw Scheffer (R) die wij blij waren met ons te hebben) als de jeugd en alles wat er tusschen in behoort, bevonden zich in een blijde opgewekte stemming.

Wij waren bijeen gekomen om God te loven, en vanzelfsprekend was ons hart vol dankbaarheid voor de rijke zegeningen die ons deel waren gedurende de veertig jaren die voorbij zijn gegaan.

Bij het eerste lied werden wij bepaald bij den vrede die te vinden is in Jezus en bij menigeen stond op het ge-laat het verlangente lezen, om dien vrede deelachtig te worden.

Ernstig waren de gebeden, opgezonden door Adjudante Whur en Majoor Meijer, alsook het inleidend woord van onzen Leider.

Het was een mooie gedachte van den Kommandant om enkele makkers, die reeds vele jaren meestrijden in ons Leger te vragen hun getuigenis te geven. Met belangstelling luisterden wij naar de Majoors Stewart, Birkhoff, Bridson en Meijer, die ieder op eigen, natuurlijke wijze, van Gods liefde en leiding in hun eigen leven ondervonden, vertelden.

Het Hoofdkwartierzangkoor zong een mooi lied; ook de Korps-zangbrigade liet zich hooren. Lt. Kolonel Dr. Wille vertelde op indrukwekkende wijze van zijn bekeering en van de wonderbare leiding Gods in zijn leven. Nog een lied werd gezongen, waarna Lt. Kolonel Brouwer opstond om te spreken. Wie luistert niet gaarne naar dezen Godsgezant. Hoe vol moet zijn hart wel in deze dagen geweest zijn, denkende aan de jaren die voorbij gegaan zijn, temeer, waar zijn oogen mogen aanschouwen, hoe het zaad, door hem en zijn medemakker, Ensign van Emmerik, uitgestrooid, opgegroeid is tot een sterken boom.

De Demonstratie-avond te Bandoeng.

Wat was er voor gewerkt! Het kon haast niet anders of het moest een mooie avond worden en wij kunnen gerust zeggen, dat, wat wij zagen en hoorden, overtrof onze verwachtingen.

De versierde zaal en de bloemstukken vóór het platform gaven aan alles een feestelijk aanzien en de groote schare bezoekers, uit allerlei stand, voelde zich zeer zeker bij de heilssoldaten op haar gemak.

Wij merkten op: den waarnemend Gouverneur van West-Java, den Heer L. G. C. A. van der Hoek, Burgemeester Mr. J. M. Wesselink, en andere autoriteiten.

Nadat de Kommandant de bijeenkomst had geopend, met het bekende lied, „God is goed", Brigadier Palstra voorgaan was in gebed en Brigadier Lebbink Psalm 98 had voorgelezen, introduceerde de Kommandant den Heer L. G. C. A. van der Hoek, die den Landvoogd vertegenwoordigde. Deze bracht het Leger zijn hartelijke gelukwenschen en hulde en deed de verrassende mededeeling, dat twee van onze Officiëren, Brigadier A. Beckley en Majoor H. Loois, door Hare Majesteit de Koningin, begiftigd werden met het Ridderkruis in de Orde van Oranje-Nassau.

Nadat ook de Burgemeester, Mr. J. M. Wesselink, uitdrukking aan zijn gevoelens van waardeering had gegeven nam de Kommandant het woord. Op de hem eigen kernachtige wijze dankte hij voor de hartelijke woorden, die gesproken waren en voor de eer, twee van onze makkers-Officiëren te beurt gevallen. De Kommandant memoreerde tevens hoe hij, 40 jaar geleden, de beide pioniers, Stafkapitein Brouwer en Ensign van Emmerik, had zien vertrekken naar deze gewesten, en hoe hun werk heerlijke vruchten heeft gedragen.

Er waren verschillende telegrammen binnen gekomen, die door den Kommandant werden voorgelezen.

Vervolgens kregen wij enkele tableaux te aanschouwen. Het was ontroerend, zoo duidelijk als de tafereelen ons de moeilijkheden van die eerste dagen voor oogen stelden. De doeken waren uitstekend geschilderd (Majoor

Strandlund had eer van zijn werk), een verklaring werd gegeven van verschillende tooneeltjes, door Kapitein Palstra, die de geschiedenis van die gen voorlas.

Het tweede tableau toonde ander welke moeilijke omstandigheden Lt. Kolonel Dr. Wille zijn werk bevestigde en hoe wonderbaar diens arbeid door God gezegend werd. Zulk een wils eischt de algeheele toewijding van den mensch en Dr. Wille gaf zich geheel om Jezus' wil.

De meisjes van het kinderkuis Djocja zongen een lied in het vaansch. Wat zaten zij daar eenvoudig en lief op het podium, men voelde onwillekeurig, welk een groot werk onder haar gedaan wordt en hoe zij zich thuis voelen in 't Leger.

Een woord van lof verdient ze ook het bloemenspel van de kinderen van het Kinderhuis te Bandoeng. mooie kleeding en aardige bewegingen wonnen ieders hart en een hartelijk handgeklap was na afloop zeker op plaats.

Beelden uit de Toradjalanden werden met gespannen aandacht gevolgd. De eigenaardige krijgdsdansen pakt maar toen wij de Toradja's in het laatste tableau rondom hun vroeger Divisie-Officier, Brigadier Woodward zagen geschaard, hebben wij God dankt voor het Licht, dat ook in ons hart van onze Toradja-Officiëren duisternis verdreef.

SAMENKOMSTEN.

ING VAN
EVROUW DE GROOT.

Hooge waardeering

arbeid in deze gewesten, en het in
Congres, past het ons, vol dankbaar-
ijne ziel! en vergeet geene van Zijne

le Groot, besloot de feestdagen zoo
ook gebeurd is. Ook van hem kan
ij begon..... deed hij met zijn gan-
on 31 : 21

VAN DEN KOMMANDANT.

k van veertig jaren Leger des Heils-
Veertig jaren van noesten, volhar-
gezien worden.

ankt voor Zijn zegen en voor den
van de Regeering en van de geheele
dieten gedurende al dien tijd.

1935! Onze God zal met ons zijn.

trijdkreet kwamen de goede wil en
rienden van ons werk tot uiting.

oordigd. Naast bijdragen van vele
entgraaff met meesterlijke pen een
nsul een godsdienstige boodschap, de
nd woord. Allén spraken hun goede
oekomst.

oldaten van het Leger des Heils om,
dingen te doen dan ooit tevoren; in
olbrengen daar, waar wij geplaatst

over en help ons!"

ren uit Europa wordt hier in de
vat later. Hierdoor zullen wij in staat

staande wil ik U danken voor hetgeen
op aandringen dat ieder zich inspanne
arbeiten voor de uitbreiding van het
a die wachten op troost, op licht, op

1. Aller oog is op ons gevestigd. God
doen, onze kansen en gelegenheden

als een goed-georganiseerd, krachtig

den strijd voor God en gerechtigheid
n ons Leger vindt U mij in de eerste
zegen!

Jwe tot heil van Nederlandsch-Indië,

J. W. DE GROOT.

Kommandant.

Het uitnemend verzorgde program-
ma werd beëindigd door een demon-
stratie van alle takken van arbeid van
het Leger des Heils, waarna deze on-
vergetelijke avond door den Chef-
Secretaris, met dankgebed werd ge-
sloten.

BATAVIA.

Het was goed bedacht, om niet alleen
te Bandoeng en Soerabaja, doch ook
in de hoofdstad een bijzondere Jubi-
leumavond te geven en zooals het
onderstaand verslag, uit het „Bata-
viaasch Nieuwsblad” overgenomen,
aantoont, kon deze avond zeer geslaagd
genoemd worden.

DE juichklanken van het Ban-
doengsche Heilslegerfeestijn wa-
ren nauw verklonken, of het is in Ba-
tavia nog eens dunnetjes overgedaan.

De uitdrukking „dunnetjes” moet
hier vooral niet worden misgevat. Zij,
die gevolg hebben gegeven aan de op-
wekking, hun Donderdagavond voor
deze viering te reserveeren, hebben
daarvan allerminst spijt gehad!

Wat ons in een paar uren gisteren-
avond werd geboden, was zóó rijk
geschakeerd, dat we ervan afzien, er
een chronologische opsomming van te
geven. Trouwens, het aantrekkelijke
van dezen avond was nog niet eens
zoozeer gelegen in de voorstelling an
sich als in de onnavolgbare wijze,
waarop Kommandant J. W. de Groot
de bijeenkomst leidde, leidde niet al-

leen in gebed en dank waar dat pas
gaf, doch ook als feestcommis-
saris. Want als zoodanig blijkt deze on-
overtreffelijke organisator eveneens
grote gaven te bezitten.

De Concordia was zowel van bui-
ten als van binnen uiterst smaakvol
versierd en het zal den organisators
goed hebben gedaan, dat ze zulk een
„vol huis” hebben gehad. Ook vele au-
toriteiten onder wie wij opmerkten den
vice-president van den Raad van Indië,
den edeleer Hardeman, de vloot-
voogd, den divisiecommandant, de di-
recteuren van Onderwijs en Eeredienst
en Justitie, den voorzitter van den
Volksraad en de leden Koesoemo
Oetoyo en Van Helsdingen, alsmede
burgemeester Voorneman en den re-
gent van Batavia.

Nadat de autoriteiten door Kom-
mandant de Groot en diens echtge-
noote waren ontvangen, werd de bij-
eenkomst geopend met een lofzang en
gebed. Hierna verkreeg de burge-
meester het woord, na te zijn ingeleid
door den Kommandant.

In zijn antwoord sprak Kommandant
de Groot zijn hartelijken dank uit voor
de woorden van den burgemeester van
Batavia; hij en allen van het Heilsle-
ger waren getroffen door den grooten
steun en de waardeering aan den ar-
beid v/h Leger in Ned.-Indië bewezen.

Burgemeester
Voorneman.

Vervolgens las de
Kommandant eenige
telegrammen voor
van hen die uit alle
deelen van den ar-
chipel op dezen dag
blijken van waar-
deering hadden ge-
zonden.

Het woord was
daarna aan Kapitein
Palstra, die met
klare stem aan ons
geestesoog de e d
voorbijtrekken wat

het Heilsleger in de 40 jaren van
zijn Indisch werk nu eigenlijk zóóal
heeft verricht.

Als illustratie op deze uiteenzetting
werd zij van tijd tot tijd onderbroken
door „tableaux vivants” en het was een
uiterst origineel en geapprecieerd
denkbeeld, daarin de pioniers van
voorheen, voorzoover nog in leven en
in Indië, zelf een rol te laten spelen.

vormden ook de krijgsdansen der To-
radja's en de aanschouwelijke voor-
stelling van het civilisatiewerk onder
dit primitieve volkje.

Met een dankgebed, uitgesproken
door den Chef-secretaris Lt. Kol. Rids-
del, werd deze gedenkwaardige avond
in de geschiedenis van den Indischen
tak van het Leger des Heils besloten.

Hoe „populair” in den goeden zin
van het woord deze organisatie thans
ook in Indië is, kon niet beter blijken
dan op den avond van gisteren. Zulk
een mijlpaal geeft gelegenheid om ons
te realiseeren, welk een dankbaarheid
wij het Heilsleger verschuldigd zijn en
hoe gelukkig wij ons mogen prijzen,
zulk een organisatie in ons midden te
hebben in tijden als deze!

SOERABAJA.

Samenkomsten op Zondag 25 No-
vember.

Deze werden gehouden in het Stads-
tuin-theater. De zaal was versierd met
vlaggen van verschillende natie's, wat
aan het geheel een feestelijken aanblik
gaf. Toen Kommandant en Mevrouw
de Groot, de Chef-Secretaris en Me-
vrouw Ridsdel op het podium plaats
namen, was er reeds een flinke schare
aanwezig waaronder een aantal Officie-
ren, die de samenkomsten te Soerabaja
zouden meemaken.

Klokslag halftien opende Komman-
dant de Groot de samenkomst met het
zingen van het lied: „O, had ik een

De groote vergadering in de Societeit Concordia te Batavia. (Cliché van de „Java Bode”).

Rede Burgemeester.

Zich richtend tot den Kommandant,
de officieren en soldaten sprak de heer
Voorneman zijn groote voldoening uit,
dat dit veertigjarig jubileum te Bata-
via gevierd werd.

Met hartelijke woorden wenschte hij
het Leger des Heils geluk met dezen
gedenkwaardigen dag.

Veertig jaren geleden begon het
Heilsleger met zijn moedige pioniers
aan den grootschen arbeid, waarvan
men nu overal de resultaten ziet.

Overall, in alle lagen van de bevol-
king van den N. Indischen archipel,
heeft deze arbeid de groote waarde-
ring gevonden, welke hij verdiende.
Verscheidene menschlievende instel-
lingen werden in den loop der tijden
opgericht en het Leger des Heils mag
trotsch zijn op wat het tot stand
heeft gebracht. Spreker gaf een op-
sommig van al deze groote en goede
werken, thans bekroond door de
werkcentrale, te Bandoeng geopend.
Met deze stichting geeft het Heilsleger
blijk, steeds in nauwe voeling met de
maatschappij te blijven, in casu door
aan den nieuwen koers op het stuk van
werkloozenondersteuning als eerste in
Indië toepassing te geven.

Zoo zagen wij den eersten, in 1894 uit-
gezonden officier, — thans gepensio-
neerd Lt. Kolonel — den heer J. G.
Brouwer, in levenden lijve op het
tooneel, uitbeeldende hoe hij diep in de
binnenlanden van Midden-Java in een
desa zijn werk aanving.

In een der andere tafereelen zagen
wij Lt. Kolonel Dr. V. A. Wille — even-
eens in persoon — aan zijn zegenrijken
arbeid ten behoeve van de blinden. Wij
zagen, in hoe uiterst primitieve om-
standigheden deze pioniers moesten
werken, wij zagen..... maar we zul-
len het U niet allemaal navertellen en
alleen vermelden, dat het op de aan-
wezigen een diepen indruk maakte,
dat het Heilsleger zich door eigen
kracht ook in Indië zóó heeft weten op
te werken. Een afzonderlijk woord van
lof dient hier te worden neergeschre-
ven voor de uitstekende uitvoering der
decors.

Dat een en ander telkens aanleiding
gaf tot een enthousiasten bijval be-
hoeft wel geen betoog, en evenmin, dat
het publiek zich niet onbetuigd liet
bij het gezang en de oefeningen van
meisjes uit diverse inrichtingen van
het Heilsleger. Een groote attractie

hart als de sneeuw, wit en rein”, waar-
na Adjudante Cardinaal en Majoor
Meyer voorgingen in gebed. Lt. Kolo-
nel Ridsdel gaf het tweede lied uit.

Ook dien morgen sprak onze Kom-
mandant met jeugdig vuur en overtuig-
ing. In zijn rede deed hij opnieuw
uitkomen, welk een wonderbare resul-
taten er bereikt waren onder Gods
zegen door de toewijding van de
pionier-officieren. Heerlijk was het,
dat de Kommandant in 't bijzonder den
klemtoon legde op het feit, dat de
grondslag van onzen arbeid zuiver op
het geestelijke berust; het brengen van
de blijde tijding van verlossing, door
het bloed van Jezus Christus.

Nadat het muziekkorps een mooie
selectie gespeeld had, sprak de Kom-
mandant naar aanleiding van een bij-
belgedeelte. Hoe duidelijk deed hij
uitkomen, welk een ontzaglijke ver-
antwoordelijkheid er op Mozes rustte
bij het voortleiden van Israël door de
woestijn en ernstig raadde de Komman-
dant allen aan, om niet stil te staan,
niet achterom te zien, maar voort te
trekken ter overwinning. Een ander
lied werd gezongen en daarna een korte
uitnodiging gehouden.

Efraïm is geslagen; hunlieder wortel is verdord; zij zullen geene vrucht voortbrengen". Hosea 9.16.

NIEUWE KANSEN

DOOR

MEVROUW KOMMANDANT DE GROOT.

„Braakt u een braakland, dewijl het tijd is den Heere te zoeken, totdat Hij kome en over u de gerechtigheid regene". Hosea 10.12.

Het was een droevig, ontmoedigend rapport, dat de profeet moest uitbrengen over Efraïm, nadat hij een grondig onderzoek had ingesteld, aangaande diens gedrag.

Ware hij een vijand van Israël geweest, dan zou men zijn oordeel te hard en scherp hebben genoemd. Vaak gebeurt het immers, dat, uit gebrek aan sympathie, overdreven wordt ten nadeele van de(n) een of andere(n) persoon.

Maar dit was hier niet het geval, integendeel, Hosea, die den onverschrokken Amos opvolgde, en profeteerde in de dagen van Jerobeam II, was ongeveer hetzelfde type als Jeremia; hij had een teeder gevoelig hart; hij nam de schuld van Israël op zich en bracht die, pleitend om genade, tot den Heer. Hosea, die den naam kreeg van „heraut der Goddelijke liefde", toonde de ware liefde voor zielen, den pleitenden, overwinnenden, zachtmoedigen geest, die den waren zielenwinnaar kenmerkt, te bezitten.

Maar hij kon en wilde niet de werkelijkheid bedekken, toen hij zag, hoe hopeloos het met Efraïm gesteld was. Onvermijdelijk was gevolgd, hetgeen als een eeuwige wet geldt: „Zoo wat de mensch zaait, dat zal hij ook maaien". Er zijn er, die deze waarheid „Karma" noemen, een hindoe-uitdrukking voor wat menigmaal in den Bijbel voorkomt en duizendmaal geopenbaard in het leven, zoowel van een ieder in het bijzonder, als van gezinnen, stammen en natiën. Waarheid is 't, dat wij niet kunnen ontkomen aan de gevolgen van onze daden, of wij het willen gelooven of niet.

Efraïm had zijn kracht misbruikt, zij was vergaan, de bron die haar voedde was opgedroogd en waar geen leven is, kan men geen vrucht verwachten.

Voor ons is 't niet nodig, dat een profeet komt om te vertellen hoe 't met ons gesteld is. Heden ten dage spreekt Gods Geest rechtstreeks tot den mensch. Het Eeuwige Licht schijnt in het hart en ten allen tijde kunnen we onszelf onderzoeken om te zien hoe of wij er innerlijk voorstaan.

Als dit onderzoek slechts trouwer en vaker gedaan werd en als wij meer tot gehoorzamen bereid waren, hoeveel verdriet zou ons bespaard worden, hoeveel kracht, die anders verloren gaat, zou worden behouden, hoeveel onafgemaakt werk zou gedaan kunnen worden.

Het eind van het jaar dwingt ons min of meer stil te staan en terug te blikken.

De oude Romeinsche mythologie spreekt van een Godheid, Janus, den God van den tijd. De eerste maand van het jaar, Januari, is naar hem genoemd. Deze Godheid wordt gewoonlijk afgebeeld met twee gezichten, het ééne ziende naar het verleden, het andere gezicht naar de toekomst.

Menigmaal konden wij God danken voor Zijn hulp, Zijn goedheid en geduld. Toch is wellicht vaak een zucht uit het hart opgestegen, omdat wij teleurgesteld werden in onszelf; wij zijn alles behalve voldaan over onszelf, want wij zien zoo weinig of misschien in het geheel geen vooruitgang, wij bevinden ons nog steeds op dezelfde plaats, misschien zijn wij zelfs achteruitgegaan, wij hebben iets verloren van wat wij vroeger bezaten. Kracht, tijd, kansen zijn verloren gegaan.

Wij zien uit naar het jaar, dat voor ons ligt. Wal zal 't brengen? Zal 't een beter jaar zijn? Is er hoop dat nieuwe gelegenheden worden geboden aan degenen, die beseffen wat zij verloren hebben? Bestaat de mogelijkheid van innerlijken voorspoed, niettegenstaande uiterlijken tegenspoed?

Ja, Halleluja! Opnieuw is er een kans voor ieder die er naar zoekt. Niet voor den onverschillige, want niets kan

hem schelen; niet voor dengene, die niet met geheel zijn hart zoekt, want hij aarzelt om de kansen te grijpen; niet voor den luiaard, want hij stelt telkens uit.

Een nieuwe kans werd ook Efraïm geboden, den verslagene, verdorde en onvruchtbare; als een uitdaging klonk: „Braakt u een braakland".

De profeet zag het land voor zich liggen, een groote uitgestrektheid, die nog nooit door iemand was bewerkt. Daar lag zijn kans.

Zulk een kans hebben wij ook. Vóór ons, hoezeer ook van elkaar verschillend, ligt een braakland, wachtend, totdat wij 't komen bewerken. Het is geen akker, waar het koren wuift, dat iemand anders voor ons heeft gezaaid, geen wagen, beladen met schoven, klaar om in de schuur te worden opgeborgen, en wij kunnen uitroepen: „Zie, hier komt mijn kans". Wij moeten oog hebben voor de verborgen gave in onze ziel, die wacht om gebruikt te worden tot Gods eer; daar is kostbare grond met eeuwigheids waarde, waarop het karakter gebouwd moet worden, daar zijn kan-

sen die wij moeten aangrijpen, het braakland heeft lang nutteloos gelegen en is daarom, evenals met Efraïm het geval was, dor en onvruchtbaar.

Wij hebben een wonderbare God, Die ons in Zijn liefde zulke grenzeloze kansen aanbiedt dat het haast te machtig voor ons is. En toch is 't zoo!

De verloren zoon of dochter, die, gebroken van hart, tot Hem komt, vol berouw over de verlorene kansen, wordt verwelkomd aan Zijn tafel, het beste wordt hem of haar aangeboden en de Vader geeft weder de vreugde Zijns heils.

Jezus gaf een nieuwe kans aan Petrus, den discipel, die zijn belofte niet had gehouden en die in zichzelf zoo bitter teleurgesteld was. Jezus gaf te kennen dat Hij hem opnieuw vertrouwde door de opdracht:

„Weid Mijne lammeren". Dat was Petrus' nieuwe kans.

De vijand onzer ziel tracht de kansen voor ons te verbergen, zoodat wij deze in de verkeerde richting, of soms wel ver weg zoeken, terwijl zij in werkelijkheid vlak bij ons liggen, zoo dicht-

bij, dat niemand anders dan wij zelf, ze zien kunnen.

Heel dikwijls aanvaardden wij de kansen niet als zoodanig; wij zijn bijvoorbeeld terneergeslagen over onze tekortkomingen en gebreken, terwijl juist, in die nederlaag, een nieuwe kans gelegen is. De les, daaruit geput, kan van zulk een onvergetelijken zegen en van zulk een nieuwe kracht zijn dat we daardoor verrijkt worden.

Zijn wij misschien ontevreden met onze omgeving en verlangen wij naar een nieuwe kans, in de hoop, dat wij daardoor in gunstiger omstandigheden zullen worden geplaatst. Laat ons leeren dat het Koninkrijk Gods binnen in ons is en wanneer wij dit beseffen, kan niets van buitenaf den toestand ondragelijk maken.

Het Koninkrijk Gods binnen in ons, dat vrede en vreugde beteekent, werkt als zout — de invloed daarvan dringt door alles heen en maakt zelfs die omstandigheden, die ons zoo moeilijk lijken, tot een middel waardoor wij zegen ontvangen.

Niets is voor God onmogelijk.

Indien God in ons hart woont is niets voor ons onmogelijk.

Een nieuwe kans wordt een ieder gegeven, die daarnaar verlangt. Maar die kans moet aangegrepen worden, want 't duurt slechts een korten tijd dat wij die hebben, en de tijd gaat snel voorbij.

„Braakt ulieden een braakland", zegt ook Jeremia 4:3 „en zaait niet onder de doornen". Zaait niet waar het land onvruchtbaar is en waar niets kan groeien. Het braakland ligt voor ons, een ieder weet voor zichzelf waar de kans ligt.

„Braakt u een braakland; dewijl het tijd is den Heere te zoeken, totdat Hij kome",..... Hosea 9:11.

Het is voor ons, een begin hieraan te maken, de hand aan den ploeg te slaan en aan het verdorde land te beginnen. Het is zwaar werk in het begin, maar van het uiteinde van de baan komt de zegen ons reeds tegemoet. Vertrouwt en gehoorzaamt, werkt en geloof, TOTDAT „Hij kome en over u de gerechtigheid regene".

De marsch vanaf de Werkcentrale naar het Hoofdkwartier.

INTERNATIONAAL NIEUWS.

Generaal Edward J. Higgins.

Grootsche samenkomsten werden gehouden op Donderdag, den 1sten November, in de Royal Albert Hall, London, de laatste openbare samenkomsten geleid door Generaal Higgins.

Het was een groote dag, een dag van vele zegeningen. Van buitengewoon belang was de namiddagsamenkomst, gepresideerd door Z. K. H. den Hertog van York, vergezeld van de Hertogin van York.

Een eerewacht van Padvindsters en Padvindsters was opgesteld rechts en links van den middengang, vanaf den ingang tot aan het platform, waar Generaal en Mevrouw Higgins en de Internationale Kommandants, alsook vooraanstaande personen van kerk en regeering, stonden, om de koninklijke bezoekers te ontvangen.

Welk een ontroering ging door de vergadering, toen allen het openingslied meezongen: „Komt laat ons zingen al te zaam, God is goed!" en daarna tienduizend stemmen zich verenigden in het opzeggen van het „Onze Vader"..... Onbeschrijfelijk!

De hooge gasten werden door den Chef van den Staf namens het Leger des Heils hartelijk verwelkomd, waarna de Chef den Hertog van York uitnodigde de vergadering te willen toespreken.

In welgekozen woorden sprak Z. K. H. van de warme belangstelling, welke het Koninklijk Huis steeds voor het Leger des Heils voelt, hij memoreerde, dat Generaal Higgins, kort na zijn benoeming, in audiëntie werd

ontvangen door den Koning, dat de Koningin meermalen onze Legerinrichtingen bezocht en dat andere familie-leden het werk in verafgelegen landen hadden gezien.

Anderen zouden ongetwijfeld over Generaal Higgins kunnen spreken ten opzichte van feiten, waarvan Z. K. H. niet op de hoogte was. Eén ding echter wist hij, dat Generaal Higgins persoonlijk die vriendelijkheid vertegenwoordigde, die het Leger des Heils eigen is, het Leger, dat hij met wijsheid en ijver gedurende de laatste 6 jaren heeft geleid. En nu kan hij met een stil vertrouwen voor de toekomst, een unieke, een verenigd Leger des Heils aan zijn Opvolgster overhandigen, aan haar, die een geëerde naam draagt en die een merkwaardige loopbaan heeft gehad.

Het werk van het Leger des Heils is inderdaad internationaal, en beantwoordt dus aan de opdracht: „Ga uit in de geheele wereld en predik het evangelie aan alle creaturen".

Het is een ernstig moment wanneer wij afscheid nemen van iemand, zoo bekend om zijn edel karakter en trouwe plichtsbetrachting, maar ook een gelukkig oogenblik, wanneer wij, al te zaam, onze diepgevoelde gelukwensen aan Generaal en Mevrouw Higgins uitspreken in verband met hun uittreden uit actieven dienst, wetende, dat hun werk is welgedaan.

* * *

De avondsamenkomst zal lang in de herinnering blijven, van allen die het voorrecht hadden daarbij tegenwoordig te zijn.

Tienduizend stemmen zongen vereenigd: „Wil mij nog eens vertellen, 't Aloud verhaal zoo schoon".

Mevrouw Higgins sprak de groote vergadering toe; de Generaal dankte allen en gaf daarna zijn laatste boodschap. Zoo eindigde deze groote en historische dag voor het Leger en met zielen, knielende aan de zondaarsbank (in het geheel waren er 170) eindigde de Generaal zijn laatste groote openbare samenkomst in London.

Generaal Evangeline Booth.

Een rapport over de vaarwelsamenkomst van de Generaal, gehouden te New York, meldt, dat deze gebeurtenis alles overtrof wat het Leger des Heils ooit heeft meegeemaakt in de Vereenigde Staten. Het was grootsch.....

De toespraak van de Generaal was een uiting van dank aan Officieren, heilssoldaten en vrienden voor hun steun en medewerking.

De Chef van den Staf,

wiens bezoek aan Nederlandsch-Indië, ongeveer een jaar geleden, met zooveel vreugde en dankbaarheid door ons steeds herdacht wordt, heeft deze maanden buitengewone verantwoordelijkheid gedragen in verband met het uittreden van Generaal Higgins en zal voor onze nieuwe Generaal een steun en hulp zijn. God zegene hem.

Nederland.

Kommandant Vlas is zeer geslaagd met de Barmhartigheids-Bond, waardoor een geheele schare armen geholpen kan worden gedurende de koude winterdagen. Dit is een prachtig werk van liefdadigheid.

De bijzondere muziekuitsvoering onlangs gehouden in het Concertgebouw was zeer indrukwekkend; 350 muzikanten namen daaraan deel.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

INTERNATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Aanstellingen.
KOMMANDANT JOHN CUNNINGHAM, Terr. Komm. voor Nieuw-Zeeland, aangesteld als Terr. Komm. voor Zuid-Afrika.

KOMMANDANT Wm. HOWARD, Terr. Komm. voor Duitsland, aangesteld als Internationaal Secretaris voor Europa.

KOMMANDANT A. C. CUNNINGHAM, Internationaal Secretaris voor Europa en Brit. Koloniën, aangesteld als Internationaal Secretaris voor Ver. St. Amerika, Zuid Amerika, en Britsche Koloniën.

KOMMANDANT JOHN McMILLAN, Terr. Komm. voor de Ver. Staten Amerika (Oost), aangesteld als Terr. Komm. voor Canada.

KOMMANDANT ALEX DAMON, Terr. Komm. Ver. Staten, Amerika, Zuid Terr., aangesteld als Terr. Komm. voor Ver. Staten Amerika, Oost Territorie.

HENRY W. MAPP,
 Chef van den Staf.

TERRITORIAAL HOOFDKWARTIER.

Overplaatsingen.

Adjutant J. Kalangi naar Manado.
 Adjutant W. H. Tandaju naar Manado.
 Kdt. Luit. E. Kereh naar Huize Elim, Semarang.

Gehuwd.

Kapitein A. Hoetabarat, in opleiding gekomen 29-4-'29 vanuit Rogomoelijo.

met
 Kdt. Luitenant E. Pasariboe, in opleiding gekomen vanuit Batavia.
 te Makassar, 5 December 1934.

J. W. DE GROOT,

24 December 1934.

Kommandant.

JUBILEUM — DECORATIES.

Het heeft H. M. de Koningin behaagd Brigadier A. E. Beckley en Majoor H. Loois, bij gelegenheid van het 40-jarig Jubileum van het Leger des Heils in deze Gewesten, te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Het is treffend te zien hoe getrouwe arbeid van degenen die in alle eenvoud en oprechtheid de eer van het Koninkrijk Gods zoeken, beloond wordt.

Van harte wenschen wij de beide Officieren geluk met deze hooge onderscheiding. Moge zij een aansporing zijn om voort te gaan op het pad van den plicht, in de rangen van ons Leger, tot heil van den medemensch.

J. W. de Groot,
 Kommandant.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS.

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

Motto voor 1935

Ziende op den Oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus!

24 December 1934.

Het Nieuwe Jaar, dat straks aanvangt, zal ongetwijfeld weer z'n vreugde zoowel als z'n leed met zich brengen, maar wij zijn blij, dat we altijd tot Hem mogen gaan Die ons wil helpen en zegenen en ons de noodige steun en kracht wil schenken.

De Kommandants.

Kommandant en Mevrouw de Groot zijn zeer druk geweest in verband met het Veertigjarig Jubileum en de Congressen, die pas gehouden werden, met de groote Demonstraties, en Officiersmeetings. Het waren tijden van zegen en wij gelooven, dat veel goeds het resultaat daarvan zijn zal.

Voor de Kerstviering zullen de Kommandants zoowel Bandoeng I als II en de andere Inrichtingen en tehuizen te Bandoeng bezoeken.

Kort nadat deze S. K. gepubliceerd is, zal onze Leider, vergezeld van Mevrouw de Groot, Belawan en Kota Radja gaan bezoeken, om de mogelijkheid te onderzoeken van het openen van onzen arbeid in Atjeh.

Van twee Ridders.

Wij wenschen Brigadier Beckley en Majoor Loois van harte geluk met de onderscheiding welke hun te beurt is gevallen door hun benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau, wegens langdurigen en trouwen dienst in deze landen.

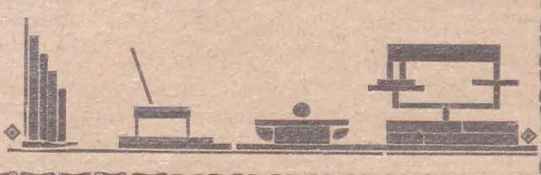
Kerstfeest. Verschillende Hoofd-Officieren maken zich gereed om voor het Kerstfeest enkele der voornaamste centra van het eiland te bezoeken.

Schrijver dezer nootjes hoopt met Mevrouw Ridsdel de feestdagen door te brengen in de hoofdstad, ten einde op Eersten Kerstdag de samenkomsten in Korps I te leiden en ook een bezoek te brengen aan de andere tehuizen.

Vooruitgaande.

Het stemde ons tot dankbaarheid om thans betere berichten te ontvangen omtrent den gezondheidstoestand van Mevrouw Adjutant Johannessen. De Adjutants zijn thans in Noorwegen, waar zij nog eenigen tijd rust zullen nemen. Wij bidden, dat God in Zijn groote genade alles zal wel maken, en de Adjutante weer spoedig geheel en al hersteld zal zijn.

Majoor Harvey is onder de vriendelijke hoede van Dr. en Mevrouw Stibbe van

Makassar naar Bandoeng vervoerd, en wij waren blij de Majoor in zulk een opgewekten geest aan te treffen, ondanks het feit, dat haar voet nog zeer pijnlijk was. Wij hopen dat de behandeling in dit koele klimaat haar genezing zal bespoedigen.

Naar Australië.

Op Zaterdag 15 dezer is Majoor Ingham, die langen tijd gestationeerd was in een der verst afgelegen posten van Midden-Celebes, met verlof gegaan naar Sydney, waar wij hopen dat zij nog haar lieven bejaarden vader zal ontmoeten, wiens gezondheid den laatsten tijd veel te wenschen overliet. Geve God de Majoor een voorspoedige reis.

Terug van verlof.

Stafkapitein en Mevrouw Pearce zijn een paar weken geleden in Indië teruggekeerd en hartelijk welkom geheeten. Hun nieuwe aanstelling zal binnen kort bekend gemaakt worden. De Stafkapiteins hadden het genoegen om van Nieuw-Zeeland tot Fremantle samen te reizen met Mevrouw Kommandant Cunningham, de moeder van Mevrouw Pearce, die op reis was naar Zuid-Afrika, waar zij haar echtgenoot hoopt te ontmoeten, die na zijn bezoek aan Londen voor den Hoogen Raad is aangesteld als Territoriaal Leider voor Zuid-Afrika.

Welkom in ons midden!

In het gezin van de Adjutant Hansen-Broome is groote vreugde door de komst van een dochtertje, dat den naam van Margaret draagt. God zegene de lieve kleine en haar ouders.

Onze nieuwe Officieren.

In een openbare samenkomst op Donderdag, 27 December hoopt de Kommandant de nieuwe Officieren uit Nederland welkom te heeten. Zij zullen D.V. na dien morgen vroeg te Priok te zijn aangekomen dadelijk doorreizen naar Bandoeng. Hun aanstellingen zullen t.z.t. in de S. K. vermeld worden. Door dezen roepen wij U een hartelijk welkom toe in Insulinde, makkers, en moge Uw komst hier tot zegen zijn.

In den loop der maand hopen wij ook Majoor Koning en Adjutante Roemers weer terug te krijgen in Indië; haar passages zijn geboekt op de „Sibajak”, welke 24 Januari te Priok verwacht wordt.

Huwelijksinzegeningen.

Op 5 December j.l. werd in Makassar door Adjutant Mephram het huwelijk ingezegend

van onze beide Bataksche Officieren, Kapitein Hoetabarat en Luitenant Pasariboe. Van harte gelukgewenscht en moge Uw vereenigd leven nuttig en gezegend zijn.

De huwelijksklokken zullen straks ook gaan luiden in Soerabaja en Bandoeng. In de eerste plaats op 16 Januari a.s. voor de Finsche Officieren, Kapitein Juutilainen en Kapiteine Oikkonen, en dan hoopt, op den 23sten Januari, Adjutant Roed in het huwelijk te treden met Adjutante Brooks. Deze laatste plechtigheid zal geleid worden door Kommandant de Groot, terwijl Majoor Uylings de inzegening te Soerabaja zal presideeren. Wij wenschen de betrokken makkers Gods besten zegen toe.

Manado.

In verband met de te openen Korpsen te Kakas, Sonder en Tompasso is besloten om Adjutants W. H. Tandaju en Adjutants J. Kalangi die jarenlang trouw gearbeid hebben onder de bevolking van Midden-Celebes, over te plaatsen naar de Minahassa.

Kapitein Juutilainen zal direct na zijn huwelijk zijn aanstelling ontvangen voor Midden-Celebes.

Dank.

Van Adjutante Stapleton ontvingen wij bericht, dat Mevrouw Cohen uit Semarang een prachtige groote gramfoon, met kast en een honderdtal platen cadeau gedaan heeft aan ons Huize Elim.

Wij zeggen de vriendelijke geefster door dezen hartelijk dank voor deze gift.

Korpskadetten.

Adjutante Both heeft ons medegedeeld, dat jonge menschen, Heilssoldaten, tusschen 13 en 18 jaar, zich in de maand Januari nog kunnen aanmelden voor aanname als Korpskadet. De Cursus, aan het Korpskadetschap verbonden, schenkt onzen jongen menschen een uitnemende gelegenheid om den Bijbel te bestudeeren en ingeleid te worden in de werkzaamheden van een Korps, zooals het onderwijzen van kinderen in de Zondagschool, het deelnemen aan en leiden van samenkomsten, huisbezoek doen (door de oudere Ieden der K. K. Brigade) en zielen winnen voor Christus.

Momenteel hebben wij ruim tweehonderd Korpskadetten in Nederlandsch-Indië, waarvan thans meer dan dertig na drie jaren met succes de Lagere Klasse te hebben doorlopen zijn overgegaan naar de Hoogere Klasse.

Zwaard- en Schildbrigade.

Voor allen, die gaarne een dagelijksche indeeling voor het lezen van den Bijbel willen hebben, raden wij sterk aan het aanschaffen van een Zwaard- en Schildbrigadekaart. Verkrijgbaar bij de Korpsofficieren of rechtstreeks van het J. L. Departement op het Hoofdkwartier te Bandoeng.

Prijs 10 cent per kaart.

TWEE JUBILARESSEN.

1909 - VIJF EN TWINTIG JAAR OFFICIER - 1934

„Tot hiertoe heeft de Heer mij geholpen”.

Welk een voorrecht 25 jaar in dit land te hebben mogen arbeiden! In sommige opzichten is het anders gegaan, dan ik het mij had voorgesteld. Aangesteld op een leprakolonie, dacht ik mijn verdere leven daar door te brengen. God had echter een ander plan en na een paar jaar te Pelantoengan te hebben gewerkt, ging ik achtereenvolgens naar Boegangan en het Ooglijdershospitaal, waar ik in mijn B.O., Lt. Kolonel Dr. Wille, iemand vond, wiens voorbeeld voor allen een aansporing was om het beste te geven voor het Koninkrijk Gods.

Brigadier Beckley.

Aanstellingen in het Vrouwen-Maatschappelijk werk hebben ruim gelegenheid geboden om met allerlei aangelegenheden in aanraking te komen, uit alle rassen en standen. Heerlijk is het tot een organisatie te behoren, als het Leger des Heils, waardoor hulp in nood kan worden aangeboden en waardoor ook aan de(n) Officier zulke onbepaalde kansen gegeven worden om in en uit te gaan, trachtende hier en daar door woord en daad zegen en licht te brengen. Het beste van alles is de zekerheid, dat God overal met ons is, en wanneer wij geen raad meer weten, dan kunnen we Hem alles in het gebed voorleggen en we zien dan ook hoe Hij op wonderbare wijze uitkomst geeft.

Zoo heb ik mogen ervaren dat de Heer mij geholpen heeft.

In dit land, waar zoo veel onwetendheid en bijgeloof is, ondervinden wij eveneens dat hetzelfde oude verhaal van Gods liefde voor het verlorene, geopenbaard in Zijn Zoon Jezus Christus, een kracht Gods is tot zaligheid een iegelijk die gelooft. Dit willen wij blijven vertellen, want ervaring leert ons, dat ook voor de bevolking van dit land geen andere Naam gegeven is, waardoor zij zalig kan worden.

Ik ben blij in des Heeren dienst te zijn en weet dat mijn leven geborgen is in Hem. Hij zorgt!

A. E. B.

Mevrouw Majoor Bridson schrijft ons: Wat was 't, dat mij deed besluiten mijn leven aan God te wijden in het Leger des Heils? Ik ben een kind van het regiment, was dus van af mijn eerste levensjaren omringd door goeden invloed, werd bekeerd, toen ik nog heel jong was, maar dacht er niet aan Officier te worden.

Een tijd daarna ontving ik een uitnodiging om J. L. samenkomsten bij te wonen, geleid door wijlen Generaal Bramwell Booth en tijdens deze samenkomsten voelde ik mij gedwongen, mijzelf te geven voor dienst in het Leger.

GEDurende korten tijd was ik korpsofficier, wat lang niet altijd gemakkelijk was, maar God zegende en hielp mij.

Later kreeg ik overplaatsing naar het Divisie-Hoofdkwartier te Londen en had

Mevrouw Majoor Bridson-Fyfe.

gelegenheid van tijd tot tijd bijzondere samenkomsten met de Kadetten in de Kweekschool bij te wonen. Vooral de namiddagsamenkomsten, waarin vaak Zendingsofficieren van hunne ervaringen vertelden, wekten mijn belangstelling op en dikwijls kwam er een ernstig verlangen in mij om ook naar het Zendingveld te mogen gaan.

En God opende den weg.

Niet alleen zou ik vertrekken, maar als levensgezellin van een Officier, die, teruggekeerd van verplegingsarbeid aan het front, aangesteld werd voor de Kweekschool te Londen. Wij ontmoetten elkaar en na ons huwelijk ontvingen wij onze aanstelling voor Java.

Eens gaf iemand mij een kaartje, waarop de woorden gedrukt stonden: De Heer heeft U uitverkoren. Wees sterk, en heb goeden moed, en doe het, vrees niet, en wees niet verslagen; want de Heere God, mijn God, zal met u zijn, Hij zal u niet begeven, en Hij zal u niet verlaten, totdat gij al het werk zult volbracht hebben.

Een Goddelijke roeping met een Goddelijke belofte!

Hoe worden we hierdoor versterkt en bevestigd in ons levensdoel en aangemoedigd in tijden van teleurstelling en duisternis.

En nu aangaande de rest van mijn tijd de toekomst is ons onbekend, maar alles is overgegeven in de handen van een liefhebbend Vader, een onfeilbaar Gids, en een Almachtig God.

M. Bridson.

Vervolg van Pg. 5.

Mevrouw Kolonel Ridsdel sloot deze mooie samenkomst met gebed.

In de avondsamenkomst heerschte een feeststemming. De opkomst was goed en er werd hartelijk gezongen.

Behalve Mevrouw Brigadier Lebbink en een aantal Officiëren die vroeger in Soerabaja gewerkt hadden, sprak ook Envoy Minderhoud een hartelijk woord. Hij was jaren lang soldaat van Soerabaja. Lt. Kolonel Brouwer werd hartelijk verwelkomd, toen hij opstond om te spreken. Hij deed een vurig en overtuigend beroep op de aanwezigen, om zich toch bijtijds tot God te keeren.

De Kapiteins Baastö zongen een Noorsch lied, waarvan het koor door allen werd meegezongen; Adjudante Cardinaal zong een mooien solo. Het onderwerp van den Kommandant over de wonderbare vischvangst pakte de aanwezigen; wijze lessen werden uit dit onderwerp geput. Daarna volgde een lied, begeleid door het muziekkorps, waarop de uitnoodiging begon. Het waren ernstige oogenblikken, toen een aantal zielen in 't openbaar besliste om den Heiland voortaan te volgen. Moge God hun Zijn kracht daartoe verleen.

De Demonstratie te Soerabaja.

De Indische Courant zegt onder meer in haar verslag: Zoo'n feest, op rustige, waardige en God-lovende wijze gevierd doet je iets, pakt je in de ziel

Dat was dan ook de bedoeling van dezen mooien avond, dat het de menschen in de ziel zou pakken en hen dichter zou brengen tot de eeuwige dingen en den Heiland der wereld.

De zaal was stampvol en ook enkele autoriteiten hadden gehoor gegeven aan de uitnoodiging. Daar was Burgemeester Mr. W. H. van Helsdingen, die den Stadsgemeenteraad vertegenwoordigde en Resident F. A. Halkema, als plaatsvervanger van den gouverneur van Oost-Java die, vanwege een vergadering van den Provinciaal Raad, verhinderd was. Verder merkten wij onder de aanwezigen ook nog op: den Commandant der marine, Kolonel Jolles.

Nadat de Kommandant een kort inleidend woord had gesproken, betrad Mr. W. H. van Helsdingen het podium.

Toespraak van den Burgemeester overgenomen uit de Indische Courant.

In welgekozen woorden verklaarde spreker, dat het thans een uitnemende gelegenheid was voor de burgerij om zich dankbaar te toonen voor al hetgeen het Leger had gedaan tot het lenigen van nooden en het genezen van zieken. Maar die dankbaarheid richtte zich niet alleen tot den huidigen en de vorige leiders, maar ging in de eerste plaats uit naar den Man, die meer dan 1900 jaar geleden het lichtend voorbeeld was van de velen, die Hem door de eeuwen heen volgden.

Na in het kort gememoreerd te hebben, wat het Leger hier in Indië bereikt heeft, sprak de burgemeester de hoop uit, dat deze gewesten nog vele jaren de rijke vruchten zullen mogen plukken van het weldadige en zegenrijke werk van het Heilsleger.

„Dat het God moge behagen in de wereld te getuigen, ook door het Leger des Heils”. Met deze godvruchtige bede eindigde de burgemeester zijn langdurig toegejuichte redevoering.

Resident Halkema verklaarde uit naam van den Gouverneur te spreken, die door ambtsbezigheden verhinderd was, zelve aanwezig te zijn. Spreker wenschte den Kommandant van harte geluk met het heuglijke feit en bracht hem warme hulde voor den 40-jarigen arbeid van het Leger. „Ons passen op dezen dag..... aldus resident Halkema.....” woorden van diepen eerbied voor de groote opofferingsgezindheid en zelfverloochening, waarmee het werk in den loop der jaren werd verricht.”

HET CONGRES TE SEMARANG.

Er waren eens twee Heilsofficieren. Zij heetten Brouwer en van Emmerik. Zij hadden land en vrienden verlaten om aan de Javanen het Evangelie te brengen. Niet alleen aan de Javanen verkondigden zij die Blijde Boodschap, maar aan Chineezzen, Europeanen en wie dan ook maar wilde luisteren.

Twee Heilsofficieren waren er in 1894. Dat was 40 jaar geleden. Nu, van 29 November tot 2 December, waren er 40 x 2 Heilsofficieren van allerlei rang en landaard in Semarang bijeen. 't Was voor 't inheemsche Congres, waarvoor alle Inheemsche Officiëren waren opgekomen. De anderen, van West- en Oost-Java, hadden hun deel gehad. De berichten van Bandoeng en Soerabaja waren prachtig. Maar dit waren de dagen waarnaar de Maleisch- en Javaansch-sprekenden hadden uitgezien. En niet tevergeefs was ons geloof, dat het hier goed zou worden.

Wat een geestdrift kwam je tegemoet bij 't binnentreden van de fijne nieuwe zaal van Semarang I. Die was tjokvol. Van Boegangan, Sajangan, het Korps van het Ooglijders-Hospitaal, ja zelfs van buiten, Ambarawa, Tangoeng en andere plaatsen was een groote schare bijeengekomen, niet alleen de Officiëren maar ook de Soldaten.

Erg jammer was het, dat onze Kommandant wegens ongesteldheid verhinderd was om dit openbaar welkom te leiden. Maar niet versagd! Onder leiding van den Chef-Secretaris en Mevrouw Ridsdel werd de bijeenkomst in de goede richting gedirigeerd. Ook hadden wij het voorrecht om een van die twee pioniers van 40 jaar geleden in ons midden te hebben; als met vernieuwde energie en enthousiasme haalde Kolonel Brouwer voorvallen aan uit dien eersten tijd van het Leger in Semarang. De D. O. der Midden-Java Divisie, Brigadier Woodward, de Maatschappelijke Secretaresse, Brigadier Beckley en enkele andere Officiëren van den Hoofdkwartier-Staf waren meegekomen en stonden den Chef-Secretaris bij.

Den volgenden dag werden besloten samenkomsten gehouden voor de Officiëren. Des morgens werden deze ge-

leid door den Chef-Secretaris en des avonds zagen wij tot ons aller vreugde den Kommandant met Mevrouw de Groot weer op de brug. In de beide morgen-meetings behandelden enkele van de Hoofd-Officiëren zaken, welke van groot belang zijn in de dagelijksche praktijk van een Heilsofficier. 's Avonds werden wij bepaald bij de noodzakelijke geestelijke eigenschappen welke een Heilsofficier behoort te bezitten en hoe visschers van menschen te worden. Het was een dag van veel zegen en practische hulp voor ons allen.

Een demonstratie in het Leger des Heils is altijd een groote aantrekking en de zaal aan de Tjitaroemlaan was Zaterdagavond dan ook weer tot het uiterste gevuld. Het programma, dat keurig werd afgewerkt, gaf dan ook veel moois en leerzaams te zien. Wat speelden de meisjes uit Oengaran prachtig haar lintenspel, neen, het laatste deel ervan was geen spel meer, maar toen ze die heerlijke liederen zongen van Gods liefde, genade en trouw, en de bloemen van het spel met eenvoud, maar effectvol geschikt hadden, was het een stille prediking, die niet naliet een blijvenden indruk op allen te maken.

Wat de meesten der Semarangers nog nooit gezien hadden, was het nummer door de Toradja-Officiëren uit Midden-Celebes. Na hun woeste rondspringen om voor te stellen hoe in vroegere tijden, — vóór het Evangelie aan hun landgenooten gebracht werd, — de mannen van het dorp opgeroepen werden voor sneltochten, lieten zij zien hoe thans de bevolking door de boodschappers des Heils allengs tot het Licht der wereld gebracht wordt.

Kranig verrichtten de jongens van het Ooglijders-Hospitaal hun oefeningen en standen, en het beroemde fluitkorps van Boegangan weerde zich dapper onder leiding van Kapitein Papi-laja. De stemming was er in!

Groote belangstelling was er ook voor het slotnummer, „De Goede Herder”. Javaansche kinderen stelden aanschouwelijk voor, wat Jezus Chris-

tus in Zijn gelijkenissen heeft verteld over de schapen Zijner kudde en de zorg die Hij bij dag en nacht voor hen draagt en hoe de Goede Herder ook te midden van de grootste gevaren Zichzelf niet spaart, maar het weggeloo-pene opzoekt en terugbrengt tot de schaapskooi.

Zondag was de groote schare Officiëren verdeeld over de verschillende posten in de stad. De Chef-Secretaris leidde 's morgens, vergezeld van een groepje Officiëren de samenkomsten in het Ooglijders-Hospitaal, bijgestaan door Mevrouw Ridsdel en Brigadier Beckley.

Nog eenmaal waren alle Officiëren vereenigd om 5 uur op de aloon-aloon. De samenkomst door Brigadier Woodward geleid, had een vlot verloop, en honderden omstanders luisterden naar het eene getuigenis na het andere van Officiëren uit andere plaatsen.

's Avonds werd de laatste samenkomst door den Chef-Secretaris op Boegangan geleid. Deze droeg een bijzonder karakter, doordat een 7-tal makkers uit Midden-Java Korpsen eere-trekens ontving voor langdurigen, getrouwen dienst als Plaatselijke Officiëren. Het was een treffend gezicht: die oude, vergrijsde Heilssoldaten, die jaar in jaar uit, ondanks hoon en smaad vaak, door zijn gegaan en ook vele anderen tot den Heiland hebben geleid. Tezamen hadden zij 87 dienstjaren.

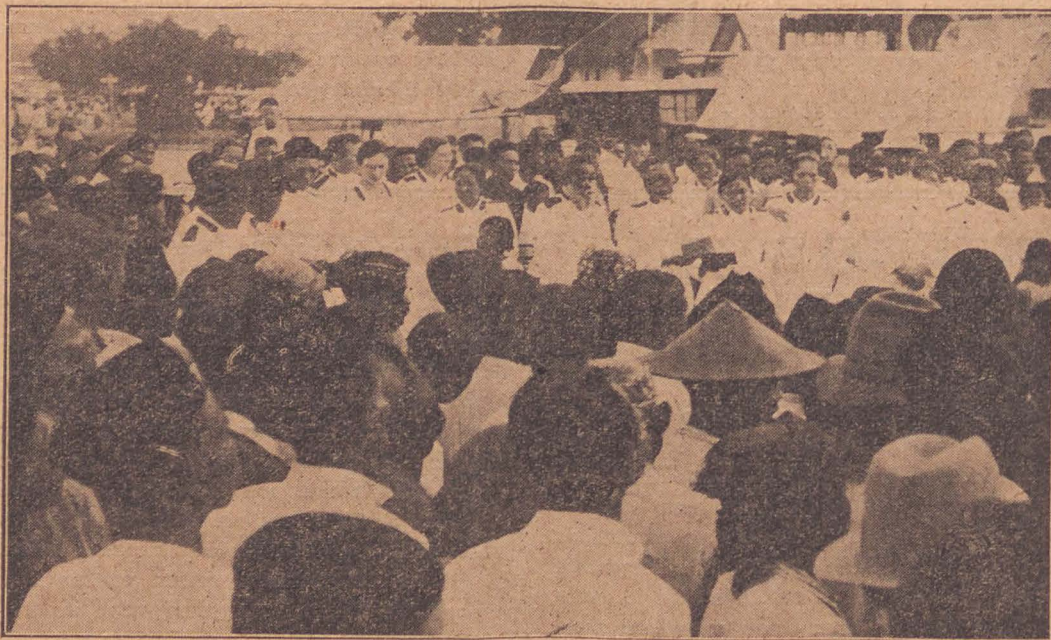
Na een vurige bijeenkomst, waarin Majoor Hiorth den Kolonel met het vertolken in het Javaansch terzijde stond, kwam het heerlijke slot: personen kwamen naar voren om hun schuld te belijden en in Christus kracht te vinden voor het leiden van een beter leven. Prijst den Heer!

Wij, die in dit land geboren zijn, danken onze Leiders voor dit heerlijke Congres, en aangemoedigd en gesterkt in den Heer gaan wij terug naar onze posten om meer dan ooit met getrouwheid en toewijding onze taak te verrichten, die de Heer ons heeft toevertrouwd, opdat

INDIË VOOR CHRISTUS

gewonnen zal worden.

Poe Mo Li.

Openluchtsamenkomst op de Aloen-aloen te Semarang.

Een klein Chineesch meisje zong alerlieft een versje, met gebaren, wat een hartelijk applaus uitlokte. Vervolgens kwamen de tableaux. Kapitein Palstra verklaarde op rustige, duidelijke wijze de beteekenis der verschillende tooneelen en men kon bemerken, dat een en ander groten indruk maakte op de aanwezigen.

Een interessant nummer van het programma was een tafereel met betrekking tot het werk in het Tehuis voor Land en Zeemacht. Ook dit werd zeer gewaardeerd. Na de tableaux werd Lt. Kolonel Brouwer door den Kommandant gevraagd een woord van persoonlijk getuigenis te geven. Iemand zeide:

„Wat die man vertelde, heeft hij

doorleeft, dat is echt”, en wij, die den Kolonel van meer nabij kennen, weten, dat zijn eenvoudig, doch krachtig woord, voortkomt uit een leven met God.

De krijgsdansen van onze Toradja-Officiëren hadden ook hier aller aandacht, zij vormden een kleurige groep.

Nog een mooie selectie van het muziekkorps en een Demonstratie van alle takken van arbeid van het Leger des Heils, volgden. Na het dankgebed van den Chef-Secretaris behoorde ook deze avond weer tot het verleden. Voorbij, maar niet vergeten, want op sommige der aanwezigen heeft een en ander een onuitwisbaren indruk gemaakt en wij zullen de vruchten in de toekomst aanschouwen.

De Chef Secretaris en Mevrouw Ridsdel in Bandoeng II.

Het was een groote vreugde voor de makkers van Bandoeng II dat op den Jubileum-Zondag ook in hun Korps bijzondere samenkomsten werden gehouden, waaraan Brigadier Woodward en de Toradja-Officiëren deelnamen; ook andere Officiëren waren daarbij tegenwoordig.

De avondsamenkomst stond onder leiding van Lt. Kolonel en Mevrouw Ridsdel.

De zaal was vol en reeds bij aanvang voelde men dat wij een goeden tijd tegemoet gingen. Met geestdrift werd gezongen, vurig werd gebeden om Gods zegen en uit de getuigenissen van makkers en Officiëren bleek dat de echte „bloed en vuur” geest hen bezielde.

Mevrouw Ridsdel zong in 't Maleisch en sprak daarna op boeiende wijze over de zegeningen die onze Hemelsche Vader ons telkens weer schenkt.

Een bijzonderheid van deze samenkomst was de uitreiking van insignes voor trouwen dienst als plaatselijk officier, aan vier makkers van het korps.

De Kolonel, vertaald door Kapiteine Brouwer, behandelde daarna een Bijbelgedeelte; Gods Geest sprak tot de aanwezigen en bij de uitnoodiging om tot Hem te komen zagen wij enkelen die aan de roepstem gehoor gaven en met al hun schuld tot Jezus kwamen. Het was een heerlijk slot aan een dag vol rijken zegen.